

ligheden gjældende, — ligesom det ikke skjønnes rettere, end at Rigsdagen, naar Regjeringen alligevel undlod at indbringe en saadan Tillægsbevillingslov, maatte være nødsaget til at decidere alle disse Poster til Ansvar, uden Hensyn til deres Realitet, blot af den formelle Grund, at Paalægget om at bringe Realiteten til Afgjørelse i en vis bestemt Form ikke var efterkommet.

Hvis derfor en særlig Tillægsbevilling var nødvendig, for at fyldestgøre Grundlovens Bud, kunde der være Spørgsmaal, om man ikke hellere maatte vælge en anden Form, for at fremkalde en saadan Afgjørelse, nemlig ved at lade det til Decisionens Forberedelse af Rigsdagen nedfatte Udvalg selv samle alle de Poster, som det ikke troede at burde indstille til Ansvar, men som det paa den anden Side heller ikke fandt hjemlede i Finantsloven eller allerede vedtagne Tillægsbevillinger, altsaa alle de virkelige Overstridelser, som det meente i Realiteten kunde billiges, i et særligt Lovudkast, som da maatte fremmes til Vedtagelse af Rigsdagen og Kongen, forinden selve Decisionen og den dertil knyttede Decharge endeligen afgjordes. Det sees let, at denne Form vilde have det Fortrin fremfor den ovenfor nævnte, at Sagen derved tilendebragtes i samme Session, og at man undgik de forunderlige Consequenter, der kunde flyde af den blotte Udsættelse med Hensætning til Regjeringen om at foranstalte det videre Fornødne. Det er imidlertid ikke mindre isænesaldende, at der vilde ligge en fuldstændig Bønden op og ned paa de naturlige constitutionelle Forhold, dersom Rigsdagen ikke blot skulde tage Initiativet med en Bevillingslov, men dette endog i vor constitutionelle Praxis optages som et regelræstigt Middel til at forhjælpe den Regjering, hvis Finantsbestyrelse Rigsdagen netop skulde kontrollere, til hvad der maatte mangle i sammes Hjemmel, ligesom det er aabenbart, at den jevnstidige Fremme af tvende Sager, der indbyrdes vilde betinge hinanden, gjennem alle Stadier i begge Rigsdagens Afdelinger, vilde medføre ikke ringe praktiske Vanskeligheder.

Udvalgenes Betænkninger.

Det fortjener derfor den nøieste Overveelse, om virkelig en særegen Lov behøves, for at kunne give Decharge for en Udgift, der er afholdt uden foregaaende Bevilling, hvorved det vil være nødvendigt at gaae noget nærmere ind paa Tillægsbevillingens Natur og Betydning, der hos os ingenlunde synes at være fuldstændigen klaret.

Det er imidlertid uimodsigeligt, at ved Bevilling efter sammes Begreb kun kan forstaaes et foregaaende Samtykke til, at en Udgift gjøres, hvoraf det vigtige praktiske Resultat altsaa bliver, at, naar Bevillingen nægtes, Udgiften ikke lovligt kan gjøres. Hvad enten dette Samtykke gives i selve Finantsloven, eller i en særlig Lov, der da, som et „Tillæg“ til denne, aldeles bliver at betragte som en Deel af samme, er naturligvis ligegyldigt, naar det kun gives forinden Udgiften afholdes; thi i begge Tilfælde afholdes denne med den udgiftbevillende Statsmyndigheds Minde, i Henshold til Finantsloven. Men er først en Udgift afholdt uden Hjemmel i Finantsloven — hvorved Udvalget skal henvise til hvad ovenfor er anført om, at denne Hjemmel fuldstændigen kan være tilstede, uagtet det opførte Tal er overstredet — men er det først afgjort, at en virkelig Overstridelse har fundet Sted, da bliver det vist, at den er skeet „udenfor Finantsloven“. Hvor hensigtsmæssig, hvor nødvendig den end kan have været, — hvor hurtigt, hvor eenstemmigt, under hvilken Form og med hvad Navn Rigsdagen end udtaler sin Anerkjendelse heraf, er det dog lige saa umuligt at gjøre denne Anerkjendelse til en virkelig Bevilling, som at gjøre det Skeete uskeet. Enhver virkelig Overstridelse af Finantsloven er altsaa en Lovovertrædelse, en formel Ulovlighed, og der kan fra det Dieblit af ikke være Tale om, hvorvidt Udgiften skal gjøres eller ikke gjøres, men kun om, hvorvidt den skal erstattes af den, som uden Hjemmel har anordnet samme, altsaa om Ansvarligheden skal gjøres gjældende, eller ikke. Hvad Navn man end giver Sagen, bliver den i sit Væsen et Spørgsmaal — ikke om Bevilling, men om Ansvar. Det er derfor meget uegentligt,